

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tost/5/2018
Identifikačné číslo spisu: 6017010026
Dátum vydania rozhodnutia: 10. decembra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6017010026.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a členov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí 10. decembra 2018 v trestnej veci odsúdeného U. J. a spol., pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. b/, j/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a iné, o sťažnosti odsúdeného U. J. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. januára 2018, sp. zn. 4 Ntok 1/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného U. J. s a z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením z 10. januára 2018, sp. zn. 4 Ntok 1/2017, podľa § 402 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného U. J., na povolenie obnovy konania z 31. októbra 2016 a 26. februára 2017, odmietol. Proti uzneseniu podal odsúdený sťažnosť. Namietal, že v návrhu uviedol nové skutočnosti, odôvodňujúce povolenie obnovy konania, pričom tieto nie sú tými istými skutočnosťami, ako boli konštatované v predchádzajúcom návrhu. Prvostupňový súd nemohol postupovať v zmysle § 402 ods. 2 Tr. por., ale mal vytýčiť verejné zasadnutie, na ktorom sa mal jeho návrhom meritórne zaoberať, ak by nezistil podmienky konania, mohol postupovať podľa § 399 ods. 2 Tr. por. Skutočnosti a dôkazy obsiahnuté v návrhu na povolenie obnovy konania zásadným spôsobom spochybňujú jeho vinu, sú tak splnené podmienky v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Navrhol napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť, povoliť obnovu konania a zároveň zrušiť rozsudok krajského súdu zo 17. januára 2007, sp. zn. 1 T 11/2005, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 10. septembra 2009, sp. zn. 5 To 2/2009. Prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa k sťažnosti odsúdeného nevyjadril. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade uvedenej sťažnosti, ktorá bola podaná oprávnenou osobou včas a na zákonom určenom mieste (§§ 186 ods. 1, 187 ods. 1), správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom (§ 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por.) a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je nedôvodná. Podľa Tr. por. § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený druh trestu bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo

vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. § 399 ods. 2 súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394. § 402 ods. 1 o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí. ods. 2 odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním. V zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti mohla byť verejnosť konania na ujmu záujmom spravodlivosti. Uskutočňovanie súdnych pojednávaní pred verejnosťou tvorí základný princíp obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Verejný charakter chráni účastníkov pojednávania pred výkonom justície v tajnosti, bez verejnej kontroly. Je to tiež jeden z prostriedkov, pomocou ktorého má byť dosiahnutá dôvera v súdnictvo. Pri budovaní transparentnej správy súdnictva verejnosť prispieva k dosiahnutiu cieľa článku 6 ods. 1, konkrétne spravodlivého procesu. Garancia spravodlivého procesu je v rámci významu Dohovoru jedným zo základných princípov každej demokratickej spoločnosti (ESLP Diennet v. Francúzsko, z 26. septembra 1995, sťažnosť č. 18160/91). V konaní pred súdom jedinej a prvej inštancie, právo na „verejné prerokovania záležitosti“ v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru znamená oprávnenie na ústne pojednávanie, okrem prípadu, že ide o mimoriadne okolnosti, ktoré odôvodňujú upustenie od takéhoto pojednávania (ESLP Allan Jacobsson v. Švédsko, z 19. februára 1998, sťažnosť č. 8/1997/792/993). Konkrétne, ústne konanie sa v zmysle článku 6 ods. 1 nevyžaduje, inter alia, keď má súd rozhodnúť o právnych otázkach, ktoré nie sú osobitne zložité (ESLP rozhodnutie o prijateľnosti Varela Assaliano v. Portugalsko z 25. apríla 2002). R 6/1997: V konaní o povolení obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. R 57/1991: Ak je opakovaný návrh na povolenie obnovy konania založený na rovnakých skutkových námietkach ako skorší zamietnutý návrh, ale uvádzané rovnaké skutočnosti sú podložené inými (novými) dôkazmi, návrh nemožno prejednať na neverejnom zasadnutí podľa § 402 ods. 2 Tr. por., ale musí sa konať verejné zasadnutie podľa § 402 ods. 1 Tr. por. R 16/1989: Opakovaným návrhom na obnovu konania v zmysle § 402 ods. 2 Tr. por. nie je návrh, ktorý popri opakovaných skutočnostiach a dôkazoch obsahuje aj skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli uplatnené v predošlom návrhu na obnovu konania. Pokiaľ by sa však význam v predošlom návrhu bezúspešne uplatnených dôkazov a skutočností pre povolenie obnovy konania nezmenil s ohľadom na nové skutočnosti a dôkazy, netreba sa nimi ďalej na verejnom zasadnutí zaoberať. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. Opakovaným návrhom na povolenie obnovy, už predtým právoplatne zamietnutým, je najmä návrh smerujúci proti tomu istému rozhodnutiu, voči tej istej osobe, uplatňujúci tie isté skutočnosti a dôkazy - pokiaľ návrh obsahuje opakovane isté dôkazy a skutočnosti, ale aj nové, nemožno ho zamietnuť z tohto dôvodu na neverejnom zasadnutí, ale na verejnom zasadnutí, kde sa o ňom bude konať a bude sa venovať pozornosť len týmto novým dôkazom a skutočnostiam. Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. júla 2008, sp. zn. 5 T 11/2005 v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 10. septembra 2009, sp. zn. 5 To 2/2009, bol U. J. uznaný za vinného z trestného činu vraždy v zmysle § 219 ods. 1, 2 písm. b/, j/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a z trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, na skutkovom základe, že obžalovaný U. J. a U. K. 18. apríla 2005 v presne nezistenom čase po 20.00 hod v obci Z. v rodinnom dome č. XXX, okres Y. E. G., s úmyslom obžalovaného U. J. požičať si finančné prostriedky a v prípade, že to nebude možné, odcudziť nejaké veci, spoločne po prelezení plotu vošli

na uzavretý pozemok, keď boli uzamknuté predné aj zadné dvere oplotenia okolo tohto domu, keď obžalovaný U. K. dával pozor, aby neboli vyrušení, následne vošli do rodinného domu, v ktorého kuchyni po tom, čo mu majiteľka domu odmietla požičať peniaze a povedala, aby z domu odišli, obžalovaný U. J. fyzicky napadol túto majiteľku domu D. W., nar. XX. S. XXXX tak, že ju oboma rukami chytil za šatovú zásteru a odstrčil pred seba, následne sa za ňu postavil, keď sedela na stoličke a ľavou rukou ju chytil pod krk a pravou rukou, v ktorej držal príborový nôž dlhý asi 20 cm so zbrúsenou špičkou úzkej čepele do jednej strany dĺžky asi 1,5 cm, ktorý jej priložil na krk a tlakom prudko potiahol doprava, pričom jej spôsobil rozsiahle hlboké rezné poranenie na prednej strane krku dĺžky cca 16 cm, od stredu krku smerom doprava, s poškodením časti štítnej chrupavky, štítnej žľazy, svalu, blúdivého nervu pravej spoločnej krčnej tepny a pravej krčnej žily s úrazovým šokom a následným vykrvácaním navonok, na následky ktorých zranení na mieste podľahla a následne v snahe zmocniť sa finančnej hotovosti prehľadali všetky miestnosti rodinného domu a po tom, čo peniaze nenašli, z domu odcudzili rádiomagnetofón zn. Artech v hodnote 350,- Sk, náramok na ruku z bieleho kovu nezistenej značky a ceny a z domu odišli. Za to bol navrhovateľovi uložený výnimočný úhrnný trest odňatia slobody dvadsaťdva rokov, na výkon ktorého bol zaradený do III. nápravno-výchovnej skupiny, ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou a ochranný dohľad na tri roky s podmienkami v zmysle § 77 ods. 1 písm. a/, b/, a c/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. Krajskému súdu bol 21. novembra 2016 doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, doplnený podaním doručeným 10. marca 2017, ktorý sťažovateľ odôvodnil skutočnosťami, ŠTS sumarizovanými nasledovne: - prípravné konanie a súdne konanie vykazujú viaceré nedostatky, vo veci neboli vykonané všetky dôkazy, vec mala byť už v prípravnom konaní vrátená štátnemu zástupcovi na došetrenie, pretože policajti zanedbali svoje služobné povinnosti a nimi získané dôkazy boli zabezpečené nezákonne, z výpovede K. vyplýva, že bol na ňom spáchaný trestný čin fyzického a psychického nátlaku,- skutkový stav nebol zistený bez dôvodných pochybností, vo veci boli zistené viaceré rozpory a dôkazy selektované a vyhodnotené v neprospech navrhovateľa, z trestnej činnosti ho usvedčuje len spoluodsúdený K., ktorého tvrdenia sú protichodné a v rozpore so znaleckým posudkom ohľadne mechanizmu zranenia poškodenej, viackrát zmenil výpoveď a viacerí svedkovia dokázali, že klamal,- znalecký posudok č. 107/2005 je nedostatočný pokiaľ ide o ustálenie doby smrti poškodenej,- s telom poškodenej bolo manipulované, pretože poloha v akej bola nájdená nezodpovedá zabezpečeným dôkazom, o manipulácii svedčí aj nález červených striekancov a flákov na stene, poškodená sa sama nemohla ocitnúť cca dva metre od miesta svojho skonania bez toho, aby nezanechala krvné stopy smerom k stene a naspäť, súd mal preto vychádzať zo zásady in dubio pro reo,- svedkyňa W. popísala muža, ktorého videla zatvárať bránu na dome poškodenej, opis sa však nezhoduje s odsúdeným, oblečenie uvádzané svedkyňou nikdy nenosil. Svedkyňu krajský súd nepredvolal na hlavné pojednávanie na odstránenie rozporov, aj svedkyňa Z., nachádzajúc sa na mieste činu v dobre zranenia poškodenej mala vidieť podozrivé osoby,- na mieste činu sa nenašli daktyloskopické stopy, DNA odsúdených v miere zodpovedajúcej hrubému pobytu na mieste činu, našli sa len pachové stopy, boli však minimálne tridsať hodín staré, podľa zápisnice o obhliadke miesta činu bol na mieste použitý služobný pes bez kladného výsledku, žiadnu stopu však nenašiel, nie je preto zrejmé, z čoho bola odobratá pachová stopa,- vražedný nástroj podrobne popísaný v obžalobe a odsudzujúcom rozsudku sa nikde ako doličný predmet nenachádza a orgány činné v trestnom konaní ho nevideli,- závery znaleckého posudku ohľadom K., že by vzhľadom na svoje IQ a osobnosť nebol schopný vykonštruovať účelovú výpoveď, ktorou by sa vyvinil sú nesprávne. Svedok fabuloval pred súdom, ako aj pri rôznych konfrontáciách, o jeho klamstve svedčí výpoveď svedkyne G. A. a jeho konfrontácia s C. J.,- trpí kožnou chorobou (psoriáza), na mieste činu sa však nenašli čiastočky odpadávajúcej kože, čo svedčí v jeho prospech,- svedkyne K. M. a W. Z. boli v konaní vypočuté ani jedna však neuviedla, čo robila v skorých a večerných hodinách, kedy sa stal trestný čin, tieto pritom môžu dosvedčiť, že odsúdený nemohol spáchať trestný čin,- nie je zrejmé, kde sa našiel magnetofón Artech, ktorý mal byť odcudzený. Prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania, po preskúmaní návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania a ostatného spisového materiálu dospel k záveru, že odsúdený návrh odôvodnil tými istými skutočnosťami a dôkazmi, už skôr právoplatne zamietnutými v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 5 Ntok 2/2013, (uznesenie krajského súdu z 20. mája 2014, sp. zn. 5 Ntok 2/2013, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 24. septembra 2014, sp. zn. 1 Tost 27/2014). Návrh na povolenie obnovy konania vyhodnotil ako opakovaný vo vzťahu k predchádzajúcemu návrhu, ku ktorému už

zaujali stanovisko súd prvého aj druhého stupňa. Oba súdy zhodne konštatovali, že skutočnosti a dôkazy navrhované odsúdenými boli v podstate len opakovaním obhajoby zo základného konania a neboli charakteru, spôsobilého odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste odsúdeného. Najvyšší súd rozhodol uznesením, sp. zn. 1 Tost 27/2014, o sťažnosti odsúdeného J., podanej proti uzneseniu krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. mája 2014, sp. zn. 5 Ntok 2/2013. Stotožnil sa so závermi prvostupňového súdu, podľa ktorého odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol nové skutočnosti či dôkazy, súdu v pôvodnom konaní neznáme a spôsobilé v kontexte aj ostatných vykonaných dôkazov odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného J., lebo vo svojom návrhu len opakuje obhajobné tvrdenia z pôvodného konania. Taktiež poukázal na to, že sťažovateľ s návrhom na obnovu konania krajskému súdu doručil aj dovolanie proti uzneseniu najvyššieho súdu z 10. septembra 2009, sp. zn. 5 To 2/2009. Dovolací súd uznesením z 22. augusta 2017, sp. zn. 1 TdoV 5/2017, dovolanie sťažovateľa podľa § 382 písm. b/ Tr. por. odmietol. V konaní o prechádzajúcom návrhu navrhovateľa z 13. mája 2013 súd uznesením z 20. mája 2014, sp. zn. 5 Ntok 2/2013, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 24. septembra 2014, sp. zn. 1 Tost 27/2014, návrh na povolenie obnovy podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania v zmysle § 394 Tr. por. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na závery dokazovania zahrnuté v odsudzujúcom rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. júla 2008, sp. zn. 5 T 11/2005, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 10. septembra 2009, sp. zn. 5 To 2/2009, podľa ktorých mal súd skutkový stav preukázaný najmä z výsluchov U. K. z prípravného konania a pred súdom, v týchto podrobné vypovedal ako k činu došlo, popísal zariadenie v dome poškodenej. Súd skúmal aj vierohodnosť výpovede tohto obžalovaného a dospel k záveru o jej pravdivosti, pokiaľ opisoval miesto činu (dom poškodenej), podrobný popis vnútorného zariadenia domu bol taký detailný, že vzhľadom na jeho intelektové schopnosti, podľa znalkyne z odvetvia klinickej psychológie dospelých dosahujúce pásmo ľahkej mentálnej retardácie - ľahkú debilitu, nebolo možné, aby si tieto vymyslel. Opis bol v súlade s obhliadkou miesta činu. Súd preto nemohol akceptovať jeho prvotnú obhajobu založenú na neprítomnosti na mieste činu, tiež vzhľadom na pachové stopy, zanechané na mieste činu. Taktiež pri výpovedi v časti o spôsobe usmrtenia poškodenej súd dospel k záveru, že opisované udalosti, ktoré sa udiali v dome poškodenej, musel prežiť. K. detailne opísal spôsob, akým sa s obžalovaným J. dostali k domu poškodenej a podrobne popísal konanie a spôsob, akým odsúdený podrezal poškodenú W., ako prehľadávali dom, pričom v tomto smere jeho výpoveď korešponduje s vykonanou obhliadkou miesta činu. Spôsob usmrtenia poškodenej zodpovedal záverom znaleckého posudku, znalcov z odboru zdravotníctvo - odvetvie súdne lekárstvo. Prítomnosť J. na mieste činu, v dome poškodenej W., potvrdzovali aj zanechané pachové stopy. Čas spáchania skutku súd ustálil na základe výpovedí sestry poškodenej - A. L., podľa ktorej sestra chodila spať okolo 19.00 - 20.00 hod, pričom pred spaním uzamkla vstupy na pozemok. Zo záverov znaleckého posudku znalcov z odvetvia súdne lekárstvo vyplynulo, že poškodená W. utrpela rezné poranenie na krku, s následným vykrvácaním navonok, najpravdepodobnejšie v skorých večerných až večerných hodinách 18. apríla 2005. Z výpovede K. je nepochybné, že keď šli k tetke W. bolo vidno, nebola ešte tma a vstupné bráničky na pozemok boli uzamknuté. Súd preto ustálil, že k skutku došlo po 20.00 hod 18. apríla 2005. Znaleckým posudkom z kynológie boli stotožnené pachové stopy K. a J. na mieste činu. Súdna znalkyňa MUDr. Freyová na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedla, že pri vyhodnocovaní stôp nejde o pravdepodobnosť, ale o pozitívny alebo negatívny výsledok, v tomto prípade nezistila nedostatky pri postupe kriminalistických technikov. Nebolo chybou zaľahnutie psa na tie isté pachové konzervy pri J. aj K.. Svedok G. opakovane zotrval na výpovedi, že na jednom mieste, kde stáli dvaja páchatelia môžu byť dve pachové stopy, pach totiž padá zhora nadol a každý človek má individuálnu pachovú stopu. V jednej pachovej stope môže byť viac pachov, pričom v prípade oboch obžalovaných pes stopercentne stotožnil pachy obžalovaného J. a K. v jednej stope. V súvislosti s odobratými pachovými stopami, z miesta činu, po zhodnotení situácie rozhodol, z akých miest sa odoberie pachová stopa. Tieto skutočnosti potvrdil aj na hlavnom pojednávaní, pričom krajský súd ich považuje za dostatočne preukázané. Súd mal vyvrátené aj ďalšie tvrdenie obžalovaného J., že obžalovaný K. niekedy nosil jeho oblečenie. Túto skutočnosť obžalovaný K. jednoznačne poprel s poukazom na dostatok svojho ošatenia. Odvolací súd v rozsudku konštatoval, že prvostupňový rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, spáchali ho obžalovaní

každý z nich mierou, akou bolo ustálené a z ich konania potom nastali konštatované následky. Na takomto základe krajský súd vyvodil z dôkazov správne skutkové zistenia. Z výpovede svedka A., kriminalistického technika vyplynul odber dvoch pachových stôp z miesta činu, a to z kuchyne, kde našiel neupotrebitelnú trasologickú stopu a z vedľajšej izby, z miesta nachádzajúceho sa pri skrini, z ktorej boli povyhadzované veci. Svedok A. I., tiež kriminalistický technik, potvrdil, že na porovnanie pachových stôp odobral porovnávacie vzorky U. J. (stopa č. 2), U. K. (stopa č. 1) a C. B. (stopa č. 3). Z výpovede svedka G. bolo zistené, že pachové stopy z miesta činu, z kuchyne označená ako č. 8 a z izby označená č. 17, boli porovnané s pachovými stopami vyššie uvedených osôb. Porovnanie u každého sa vykonalo celkovo 5- krát so 7 vzorkami, vždy sa menilo poradie a v jednom prípade sa porovnávací stopa vynechala. Pes Zyra zaľahol vždy pri stope č. 1 a č. 2, stopa č. 3 bola jednoznačne vylúčená. Podľa svedka pes vždy buď zistí stopercentnú zhodu alebo nezistí, pričom jednotlivé stopy sa môžu prekrývať, v jednej stope sa tak môžu nachádzať pachové stopy dvoch osôb. Znalecký posudok MVDr. Jany Freyovej, znalkyne z odboru veterinárstvo - kynológia, potvrdil dodržanie správneho postupu pri odberoch a zaistení pachových stôp z miesta činu a porovnávacích pachových stôp od obžalovaných J. a K., ako aj pri vzájomnom porovnávaní, získané výsledky sú platné a použiteľné ako dôkaz v trestnom konaní. Dôkazy v spojení s výpoveďami K. jednoznačne potvrdzujú účasť obžalovaných na mieste činu v čase spáchania skutku a naopak vyvracajú obhajobnú argumentáciu obžalovaného U. J. založenú na tvrdení, že v dome nebohej W. bol jediný raz, v marci 2005, keď ho matka poslala vrátiť peniaze. Potrebné bolo prihliadnúť aj na výpoveď W., ktorá na mieste činu videla muža v oblečení, aké v tom čase nosil v dedine sťažovateľ. Zo spisu vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 5 Ntok 2/2013, nadriadený súd zistil, že predchádzajúci návrh na povolenie obnovy konania bol krajským súdom prerokovaný na verejnom zasadnutí 20. mája 2014. Súd oboznámil rozsudok krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. júla 2008, sp. zn. 5 T 11/2005, uznesenie najvyššieho súdu z 10. septembra 2009, sp. zn. 5 To 2/2009, a uznesenie najvyššieho súdu z 26. júla 2011, sp. zn. 1 TdoV 4/2011, pričom sťažovateľ vyjadril s rozhodnutiami nesúhlas. Na otázku predsedu senátu či strany chcú ešte niečo oboznámiť zo spisu obžaloba ani obhajoba nič nenavrhol (č. l. 66, spis krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5 Ntok 2/2013). S poukazom na vyjadrené sa sťažnostný súd stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že argumenty navrhovateľa, už boli verejne prerokované, v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 5 Ntok 2/2013. Navrhovateľ nepochybne podanie z 31. októbra 2016 a 26. februára 2017 odôvodnil totožnými skutočnosťami, akými argumentoval v predchádzajúcom návrhu na povolenie obnovy z 13. mája 2013, prerokovanom v konaní vedenom na prvostupňovom súde pod sp. zn. 5 Ntok 2/2013. S poukazom na vyjadrené krajský súd správne postupoval, keď opakovaný návrh na povolenie obnovy konania prerokoval a v zmysle § 399 ods. 2 Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí podľa § 402 ods. 2 Tr. por. Správne skonštatoval prvostupňový súd, že odsúdený v návrhu nepredložil nové dôkazy či skutočnosti tak, ako to vyžaduje § 394 ods. 1 Tr. por., ale v návrhu prehodnocuje už vykonané dôkazy v základnom konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 5 T 11/2005 a najvyššom súde pod sp. zn. 5 To 2/2009, tieto hodnotí odlišne od konajúcich súdov, pripisuje im odlišný význam, resp. namieta absenciu určitých dôkazov (vražedná zbraň). Najvyšší súd opätovne zdôrazňuje, že za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti a dôkazy, zistiteľné z obsahu spisu aj vtedy, ak sa s nimi súd nevysporiadal, dokonca ich prehliadol alebo sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov či tieto nesprávne vyhodnotil. Na podklade vyjadreného najvyšší súd sťažnosť obvineného ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

